

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.996 van 17 juli 1996
in de zaak A. 66.068/X-5840.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. DE POURCQ,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Nachtegaalstraat 47

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX
nationaliteit, op 24 oktober 1995 heeft ingediend om de
schorsing te vragen van de tenuitvoerlegging van het
bevel van de Minister van Binnenlandse Zaken van 25
augustus 1995 om het grondgebied te verlaten;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur J. DE COENE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 22 januari 1996
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 februari
1996;

Gehoord het verslag van de Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. DE POURCQ, die verschijnt voor verzoekster en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur J. DE COENE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten gestelde voorwaarde betreft, dat verzoeker in zijn inleidende akte het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem berokkent als volgt omschrijft :

"1. Verzoekster heeft een ernstige handicap, reeds sinds haar 3 jaar, nl. kinderverlamming; Dokter L. SEUNTJENS, die verzoekster heeft onderzocht, schreef op 4.09.95 (stuk 3) :

'Momenteel is li been volledig afunctioneel en is door het jarenlange rolstoelgebruik het re been verder geëvolueerd naar spitsvoet en andere ontwikkeling van de spieren.

Deze patiënte zou dringend een behandeling moeten hebben om ook vooral het re been terug weer functioneel te kunnen maken. Daarvoor is het absoluut noodzakelijk dat zij een verblijfsvergunning krijgt om hier de juiste therapie te beginnen. Omwille van deze medische redenen is hulp noodzakelijk.'

Een belangrijke vaststelling is natuurlijk ook dat verzoekster reeds geruime tijd een rolstoelgebruiker is, als gevolg van haar handicap en het gebrek aan medische verzorging;

Een schorsing van tenuitvoerlegging zou een perspectief openen om de noodzakelijke verzorging en revalidatie te krijgen zodat het verder disfunctioneren van linker en rechter been kan tegengegaan worden;

Het feit dat verzoekster haar eigen land 'ontvlucht' heeft, had natuurlijk ook een duidelijk medische reden, nl. de hoop om in België de noodzakelijke medische infrastructuur te vinden die zij in XXX niet vond of die men haar niet wilde geven;

2. Vrij snel na haar binnenkomst in België, heeft verzoekster zich hier kunnen thuisvoelen en stilaan kontakten kunnen opbouwen om ook een beperkt sociaal leven te genieten.

Verzoekster omschrijft het als volgt :

'In maart 1989 ben ik naar België gekomen en ik voelde mij onmiddellijk thuis. Ondanks mijn handicap werd ik als een waardige persoon aanvaard. Ik heb langzaam maar zeker een sociaal leven kunnen opbouwen. Ik hoop uit de grond van mijn hart dat ik hier zou kunnen blijven om een normaal leven te kunnen leiden.' (stuk 5);

De gedwongen terugkeer naar XXX, in afwachting van de hangende procedure tot nietigverklaring, zou voor verzoekster een zware psychologische klap zijn en zeker een ernstig nadeel opleveren, doordat plots alle banden die verzoekster alhier heeft aangegaan in de loop van haar langdurig verblijf, zouden doorbroken worden (de verhouding met haar vriend, met de ruimere vriendenkring);

Verzoekster wenst er trouwens op te wijzen dat zij tot op heden nog nooit heeft aangeklopt bij het OCMW of een andere instelling, afhankelijk van de Belgische Staat, teneinde financiële hulp te bekomen in de een of andere vorm;

Bovendien zou de verdere verdediging en de opvolging van het dossier voor de Raad van State, zeker voor verzoekster in haar situatie, problematisch worden, zelfs indien, zoals in onderhavig geval, een raadsman haar verdediging op zich heeft genomen;

Verzoekster wenst te verwijzen naar :

- Arrest 38.920 van 4.03.92
- Arrest 39.015 van 17.03.92"

Overwegende dat verzoekster België is binnengekomen op 23 februari 1989 met een toeristenvisum geldig voor 3 maanden; dat uit het administratief dossier blijkt dat zij pas na het bevel van 25 augustus 1995 om het grondgebied te verlaten een verzoek tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9, alinea 3 van de wet van 15 december 1980 heeft ingediend; dat verzoekster derhalve het nadeel niet kan inroepen als een gevolg van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing;

Overwegende dat het bijgevoegde medisch attest stelt dat betrokkene behandeld moet worden, maar niet van aard is aan te tonen dat zij omwille van haar medische toestand niet van het grondgebied verwijderd zou kunnen worden, noch dat zij niet in een ander land zou kunnen behandeld worden;

Overwegende dat een onderbreking van het integratieproces van verzoekster in de Belgische samenleving bezwaarlijk als een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel kan beschouwd worden en dat het verlies van de in België tijdens een precair verblijf aangegane kontakten eveneens bezwaarlijk in aanmerking kan worden genomen;

Overwegende dat de omstandigheid dat verzoekster van het grondgebied is verwijderd, haar niet belet met betrekking tot haar annulatieberoep, haar verdediging te laten waarnemen door een raadsman van haar keuze, vermits op haar niet de wettelijke verplichting rust persoonlijk te verschijnen;

Overwegende dat verzoekster derhalve niet bewijst dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging haar een nadeel, laat staan een moeilijk te herstellen nadeel berokkent; dat dienvolgens niet voldaan is aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde

wetten cumulatief opgelegde voorwaarden; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien juli 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. G. BAETEMAN, eerste voorzitter van de Raad van State,
D. VERBIEST, staatsraad,
A. BEIRLAEN, staatsraad,
K. VANHOUTTE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

G. BAETEMAN.